

Czwartek, 25 października 2007 r.

P6_TA(2007)0486

Poprawa skuteczności wykonywania orzeczeń w Unii Europejskiej

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 października 2007 r. w sprawie zielonej księgi w sprawie poprawy skuteczności wykonywania orzeczeń w Unii Europejskiej: zajmowanie rachunków bankowych (2007/2026(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając zieloną księgę w sprawie poprawy skuteczności wykonywania orzeczeń w Unii Europejskiej: zajmowanie rachunków bankowych (COM(2006)0618),
  - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej oraz opinie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, jak również Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A6-0371/2007),
- A. mając na uwadze, że bezgotówkowa forma regulowania płatności i transgraniczny obrót płatniczy znacząco się rozwinęły i że w związku z SEPA (Jednolity Europejski Obszar Płatniczy) rozwijać się będą nadal,
- B. mając na uwadze, że przepisy o wykonywaniu zarządzeń tymczasowych, mimo iż istnieją w niemalże wszystkich państwach członkowskich, z powodu różnic w porządkach prawnych i w przepisach proceduralnych mogą być wykonywane na obszarze UE jedynie w toku skomplikowanych i żmudnych procedur i że stwarzają one dłużnikowi możliwość przeniesienia swoich środków na zagraniczne rachunki bankowe,
- C. mając na uwadze, że jednolita europejska procedura dla przypadków transgranicznych byłaby z korzyścią dla tych, którzy są stronami w procesach w wielu państwach oraz dla instytucji bankowych, które otrzymają nakazy z kilku państw członkowskich,
- D. mając na uwadze, że wierzyciel musi mieć możliwość przeciwdziałania sytuacjom, w których jego dłużnik w krótkim okresie czasu i, w zależności od przypadku, wielokrotnie wyprowadza pieniądze na zagraniczne rachunki bankowe,
1. przyjmuje z zadowoleniem fakt, że wydając zieloną księgę Komisja podjęła inicjatywę na rzecz wprowadzenia europejskiej procedury transgranicznej w sprawie tymczasowego zabezpieczenia środków na rachunkach bankowych;
  2. zachęca, aby w ramach dalszych badań gromadzono również dane statystyczne dotyczące rzeczywistej skali zjawiska utrudniania egzekucji przez dłużników, co pozwoli na lepszą ocenę względów praktycznych zaproponowanych działań;
  3. wyraża poparcie dla wprowadzenia jednolitego europejskiego aktu prawnego, który występowałby autonomicznie i dodatkowo do krajowych przepisów państw członkowskich o wykonywaniu orzeczeń sądowych;
  4. uważa, że taka spójna, łatwa w zastosowaniu i samodzielna europejska procedura zajmowania rachunków bankowych, podlegająca sztywnym procedurom dochodzenia, wydaje się lepszym rozwiązaniem niż harmonizacja przepisów prawnych państw członkowskich,
  5. podkreśla, że procedura ta ma obowiązywać jedynie w sprawach o charakterze transgranicznym;

Czwartek, 25 października 2007 r.

6. podkreśla, że uregulowane prawnie powinno zostać jedynie tymczasowe zajęcie rachunków bankowych i zabezpieczenie w postaci blokady środków na rachunkach bankowych, lecz w żadnym przypadku nie zaspokajanie roszczeń wierzyciela;
7. uważa, że przyjęcie za podstawę prawną takiej procedury możliwe jest uznanie art. 65 lit. c) Traktatu WE;
8. zwraca uwagę, że wdrożenie takiej procedury musi być możliwe jeszcze przed wszczęciem postępowania głównego;
9. zwraca uwagę, że chodzi jedynie o procedurę doraźną, w której wierzyciel musi uwiarygodnić dochodzone przez siebie wierzytelności oraz wykazać pilny charakter sprawy oraz zagrożenie swoich praw;
10. uważa, że odpowiednie postanowienie służy zamrożeniu kont, nie zaś transferem środków, do momentu wydania orzeczenia sądowego w państwie członkowskim, w którym prowadzony jest rachunek, co powinno również rozwiązać kwestię pierwszeństwa roszczeń; uważa ponadto, że nie należy zabezpieczać środków przekraczających wartość wierzytelności wraz z kosztami;
11. jest zdania, że konieczne jest uzasadnienie postanowienia np. ze względu na ryzyko roztrwonienia środków; wskazuje, że należy ustanowić procedury zapobiegające objęciu zarządzaniem większej liczby rachunków, niż będzie to konieczne;
12. uważa, że należy zachować należyłą równowagę pomiędzy prawami wierzyciela do zaspokojenia wierzytelności, a ustanowieniem odpowiedniej ochrony dłużników;
13. uważa, że należy wziąć pod uwagę kwestię odpowiedzialności wierzyciela bezpodstawnie zajmującego rachunki bankowe za szkody powstałe w wyniku tego po stronie dłużnika;
14. uważa, że należy dostarczyć informacji niezbędnych do identyfikacji rachunku, także wtedy, gdy banki musiałyby przeprowadzić skrupulatne poszukiwania nazwiska i adresu, przy czym powinny one działać przy tym z należyłą rozwagą;
15. uznaje za właściwe sprawdzenie możliwości zwrotu kosztów poniesionych przez banki w związku z zajęciem rachunku bankowego;
16. opowiada się za zobowiązaniem wierzyciela do wszczęcia w ustalonym terminie postępowania głównego;
17. uważa, że jego przedłużenie powinno być jednak możliwe w przypadku niezakończonego jeszcze postępowania przed sądem, pod warunkiem że postępowanie jest prowadzone z należyłą starannością;
18. uważa, że w celu uniknięcia nadmiernego zabezpieczenia roszczeń wierzyciela oraz w celu ochrony dłużnika konieczne jest wprowadzenie ograniczenia kwotowego w przypadku zajmowania rachunków bankowych;
19. podkreśla z naciskiem konieczność ochrony dłużnika, rozumianej jako działania zapobiegające niezasadnionemu naruszaniu dobrego imienia dłużnika i gwarantujące mu zachowanie minimum egzystencji do pokrycia kosztów swojego utrzymania;
20. uważa, że w ramach ochrony dłużnika oraz w celu zapobieżenia nadużyciom ze strony wierzyciela konieczne jest — do momentu uprawomocnienia się orzeczenia sądu — zobowiązanie wierzyciela do złożenia zabezpieczenia, którego wysokość kształtować się będzie w zależności od kwoty podlegającej zabezpieczeniu;

Czwartek, 25 października 2007 r.

21. odrzuca koncepcję jednolitej ogólnoeuropejskiej kwoty zwolnionej z egzekucji i uważa za właściwe pozostawienie dłużnikowi decyzji o dochodzeniu krajowej kwoty zwolnionej z egzekucji;
22. opowiada się za prawem dłużnika do wniesienia środka odwoławczego oraz do możliwości uchylenia zajęcia poprzez złożenie zabezpieczenia; uważa w szczególności, że wniesienie odwołania lub wniosku o stwierdzenie nieważności postanowienia o zajęciu wierzytelności z rachunków bankowych nie może sytuować strony pozwanej w gorszym położeniu co do zasad i czasu trwania postępowania;
23. uważa, że rachunki powiernicze wymagają szczególnej ochrony przez zajęcia; uważa, że zajmowanie rachunków wspólnych powinno być możliwe jedynie pod warunkiem dostarczenia odpowiednich gwarancji i zabezpieczeń oraz przy poszanowaniu praw osób trzecich innych niż dłużnik;
24. podkreśla, że w kwestii doręczania postanowień o zajęciu wierzytelności z rachunków bankowych należy zapewnić stworzenie jednolitych norm (np. poprzez stosowanie standardowych formularzy) w Unii Europejskiej dotyczących komunikacji między sądami i bankami;
25. jest zdania, że należy przekazywać postanowienia o zajęciu w taki sposób, aby zapewnić dostarczenie informacji bankowi w dzień po przekazaniu i realizację w przeciągu 24 godzin od identyfikacji konta; bank dokonuje formalnego powiadomienia organu wykonującego orzeczenie oraz dłużnika, wskazując, czy dochodzona suma została zabezpieczona; bank musi też formalnie powiadomić dłużnika o terminie, w którym postanowienie o zajęciu staje się wykonalne; przydatne mogą się okazać oficjalne standardowe zawiadomienia we wszystkich językach Unii Europejskiej wykluczające lub ograniczające potrzebę każdorazowego tłumaczenia;
26. sądzi, że należałoby w odpowiednim przypadku przyjąć odnośny akt prawny w formie rozporządzenia;
27. wzywa Komisję, aby przed przedstawieniem wniosku wyjaśniła otwarte i po części trudne pytania przeprowadzając w tym celu wnikliwe i szeroko zakrojone badania, a zwłaszcza aby dokonała oceny skutków regulacji.
28. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

P6_TA(2007)0487

Działność Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich w 2006 r.

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 października 2007 r. w sprawie sprawozdania rocznego dotyczącego działalności Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich w 2006 r. (2007/2131(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając sprawozdanie roczne dotyczące działalności Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich w 2006 r.,
- uwzględniając art. 195, 230 i 232 traktatu WE,
- uwzględniając art. 43 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego 94/262/EWWiS, WE, Euratom z dnia 9 marca 1994 r. w sprawie przepisów i ogólnych warunków regulujących wykonywanie funkcji Rzecznika Praw Obywatelskich⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 113 z 4.5.1994, str. 15. Decyzja zmieniona decyzją 2002/262/WE, EWWiS, Euratom (Dz.U. L 92 z 9.4.2002, str. 13).